

VERSLAG AAN HET PARLEMENT

De koningin en de kinderen betraden het eerst het Parlement, gevolgd door koning Albert, gelaarsd en gespoord, met de strijdhelm op het hoofd.

In dit Parlement, waar hij einde December, negen jaar vroeger, de eed had afgelegd de onafhankelijkheid en onschendbaarheid van België tot het uiterste te verdedigen, en op 4 Augustus 1914 de Vlamingen aan de Slag der Gulden Sporen herinnerde en de Walen aan de 600 Frachimontezzen, bracht nu de koning voor het Parlement en de regering, waarin hij o.m. ook de socialisten Emile Vandervelde en Brunet als ministers tijdens de oorlogsjaren deed opnemen, met vaste stem verslag uit. Wij citeren :

« Ik breng u de groet van het leger. Wij komen van de IJzer, ik en mijn soldaten, langs bevrijde dorpen en steden. Nu sta ik voor de vertegenwoordigers des lands.

» Vier jaar geleden hebt gij mij het leger der natie toevertrouwd om het vaderland, in gevaar, te verdedigen. Ik kom u rekening geven van mijn daden. Ik kom u zeggen wat de soldaten van België zijn geweest, hun uithoudingsvermogen, hun moed en hun dapperheid, en wat grote uitslagen zij bekomen hebben door hun krachtsinspanning.

» Van beslissende aard waren de verrichtingen van het Belgisch leger in de veldtocht van 1914, om de grote legers van de bondgenoten toe te laten het machtig offensief van de Duitsers tegen te houden op de linie waar ons leger zich gedurende bijna 4 jaar gestabiliseerd heeft. Gedurende die veldtocht werd waarlijk om de vrijheid van de wereld gespeeld. Aan het Bel-

de uitoefening van de burgerlijke rechten zou worden verleend.

» Het uitoefenen van de godsdienst is voor de gelovigen een grote sterkte geweest op de dagen van zware beproeving. Nooit was zij in het leger een hinderpaal voor de kameraadschap. Waarom dan zouden verschillen op dit gebied een bron van verdeeldheid kunnen zijn in het burgerlijk en politiek leven ?

» Wanneer de wetgever zal verzocht worden, voorwaarden van belangen goed te keuren om de mededinging op vreemde markten te vergemakkelijken, zal de regering er op waken om tevens door dezelfde sancties, o.m. door de syndicale vrijheid, het evenwicht te verzekeren van de belangen van patroons en werklieden die zouden kunnen verschillen... »

De koning verklaarde vervolgens dat na deze beloften, ten opzichte van algemeen kiesrecht en syndicale vrijheid, ook de grondslagen van een Vlaamse universiteit zouden gelegd worden.

Hij eindigde met een hulde aan de bondgenoten.

Hierna volgde het defileren van verscheidene geallieerde detachementen met de Belgische soldaten, waarbij aandoenlijke tonelen plaats grepen en soldaten in een deinende zee van volk in triomf werden gedragen.

Ook de tocht van de koninklijke familie naar het koninklijk paleis was één grote zegemarsch, die over de Grote Markt en langs het stadhuis van Brussel liep.

Parijs wilde ook het Belgisch vorstenpaar ontvangen : op 5 December werd het er geestdriftig ontvangen, waarna ook Londen « the King of the Belgians » wilde toejuichen.